

[Ministeren for kulturelle anliggender]

for lokalradioerne i overensstemmelse med ministeriets normale godkendelsespraksis på KODA-området måtte lægge vægt på, at KODAs tariffer stod i et rimeligt forhold til musikforbrugernes aktuelle muligheder for at opfylde KODAs tarifkrav. Drøftelserne resulterede i, at KODA ved skrivelse af 13. oktober 1986 har fremsendt et nyt tarifforslag, som indebærer væsentlige reduktioner i selskabets tidligere forslag. Kulturministeriet har herefter med virkning fra 1. november 1986 godkendt det af KODA fremsendte forslag med enkelte mindre ændringer. Det skal bemærkes, at ministeriet tidligere ved skrivelse af 25. september 1986 har godkendt, at de indtil den 31. marts 1986 gældende forsøgstariffer kunne anvendes, indtil en ny tarif blev godkendt, hvilket altså nu er sket med virkning fra den 1. november 1986. Ministeriets godkendelsesskrivelse af 24. oktober 1986 med bilag vedlægges til orientering. (Ikke optrykt her).

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 53:

Forslag til lov om ændring af bistandsloven. (Ændring af kontanthjælpsregler m.v.).

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Mette Groes (S):

Først vil jeg gerne rose ministeren for de forbedringer, hun dels på eget initiativ, dels efter drøftelse med os andre har indarbejdet i forslaget. Jeg synes, vi har haft et fint samarbejde om det.

Så vil jeg godt sige, at grundydelseerne fortsat er meget lave. Det er vanskeligt at forestille sig, hvordan man som enlig skal få alle sine faste udgifter ud over boligudgifter betalt af et beløb på 2.579 kr. om måneden og samtidig få råd til mad og tøj. Beløbet svarer de første ni måneder til det, man i dag får på varig hjælp, og er efter 9 måneders periodens forløb 350 kr. mindre.

Ser man på den disponible indtægt for kontanthjælpsmodtagerne sammenlignet med dagpengemodtagere og beskæftigede, er kon-

tanthjælpsmodtagerne klart dårligere stillet end de øvrige grupper, og deres disponible indtægt stiger klart mindre, når niveauet i 1986 efter lovforslag nr. L 116 sammenlignes med niveauet i lovforslag nr. L 53, som vi behandler i dag.

Vi er derfor fortsat tilhængere af en pulje, der kan anvendes til at bøde på åbenlyst u hensigtsmæssige situationer. Vi tænker hermed på, at arbejdsløshedskontingent og fagforeningskontingent helt givet bør kunne ydes. Mister klienterne først kontakten med arbejdsmarkedet, gøres en revalidering eller arbejdsplacering endnu vanskeligere, end den er i dag. Vi så gerne, at børn kunne få betalt fritidsaktiviteter, at højskoleophold blev ydet efter taksten for udeboende, og at de økonomiske forhold for hjemmeboende børn var lige så gode, som de er for dem, der er placeret i familiepleje.

Endelig kan der være situationer, hvor familiernes budget i årevis har været meget trangt, og hvor et midlertidigt forhøjet hjælpeniveau er nødvendigt simpelt hen for at få dem i gang igen.

Med hensyn til § 42-hjælpen vil vi godt vide: er det ministerens mening, at en person, der er i stand til at gennemføre en uddannelse, skal have støtte til det også uden at kunne fremvise et fysisk eller et psykisk handicap? Betyder ministerens svar i almindelig del, bilag 21, at hun vil give unge langtidsledige en direkte adgang til uddannelse, eller hvilke tanker er det, hun har, når hun taler om en målrettet indsats for dem? Vil det blive muligt at glide direkte over fra et uddannelses tilbud til § 42-hjælp? Det er en kendsgerning, at uddannelses tilbuddet langt fra altid rækker til, hvis en egentlig uddannelse skal gennemføres. Hovedparten af dem, som loven er rettet mod, har ikke en 8., 9. eller 10. klasse og når derfor slet ikke frem til at påbegynde en uddannelse, hvis de udnytter denne ordning.

Sidst men ikke mindst vil jeg godt vide, om ministeren har tænkt sig at sikre, at sagsbehandlere har den nødvendige tid og ro til en kvalificeret behandling af sagerne, en behandling, der sikrer, at de udnytter deres uddannelsesmæssige forudsætninger for ikke alene at gå ind i de økonomiske problemer, men også i de menneskelige, på det individuelle, det familiemæssige plan, men også i nærmiljøet. Hvordan forhindrer man, at den